

Sygn. akt IV CSK 725/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa H. H. i R. H.
przeciwko E. Spółce Akcyjnej w G.
Oddziałowi w O.
o zapłatę i przywrócenie stanu zgodnego z prawem,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 czerwca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku
z dnia 24 kwietnia 2014 r., sygn. akt I ACa 62/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ k.p.c. wskazując na cechy konstrukcyjne skargi i zakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. Dla skutecznego powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarga jest oczywiście uzasadniona, jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia lub też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę.

Skarżący nie przytoczyli w uzasadnieniu wniosku przepisów prawa materialnego i procesowego, których rażące naruszenie przez sąd odwoławczy zarzuca, a jedynie z zaprezentowanych wywodów o dużym stopniu ogólności można wnioskować, że odnoszą się one do przedstawionych w ramach drugiej podstawy kasacyjnej zarzutów naruszenia prawa procesowego. Oczywista zasadność skargi kasacyjnej wywodzona z naruszenia przepisów postępowania zachodzi wówczas, gdy skarżący dokona pogłębionego wywodu prawnego co do zarzucanej oczywiście błędnej wykładni lub zastosowania tych przepisów i wywiedzie, że naruszenie to mogło mieć wpływ na wynik sprawy. Samo naruszenie wskazanego przepisu nie jest wystarczającym powodem dla przyjęcia oczywistości skargi, konieczne jest bowiem wykazanie, że wadliwości były tego rodzaju, iż kształtowały lub współkształtowały treść kwestionowanego orzeczenia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 października 2013 r., V CSK 474/12, nie publ.). Skonfrontowanie uzasadnienia zaskarżonego wyroku z uzasadnieniem wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie

kwalfikowanej postaci naruszenia przepisów procesowego mającej charakter oczywisty i widoczny *prima facie*, bez potrzeby przeprowadzania złożonych analiz i rozważań.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).